

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/177/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118203837
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118203837.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej, v právnej veci žalobcu: COFIDIS SA, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 62, 598 66 Villeneuve - d'Ascq, Francúzska republika, konajúca prostredníctvom jeho organizačnej zložky COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Einsteinova 11, Bratislava, IČO: 50 595 628, právne zastúpeného: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXX XX Z., v konaní o zaplatenie 4.170,48 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/65/2018-43 zo dňa 17.10.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 140 eur. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.289,29 eur s úrokom z omeškania, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, rozhodol, že žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,5 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.170,48 eur titulom zmluvy o úvere. Súd uviedol, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou a táto neobsahuje správny výpočet RPMN. Údaj o RPMN patrí k najdôležitejším údajom, ktoré umožňuje spotrebiteľovi odhadnúť cenu úveru. Pri vstupných údajoch tak ako sú definované v zmluve a v dohodnutých podmienkach úveru pre súd vyplynulo, že pri celkovej výške spotrebiteľského úveru 4.809 eur, výške mesačnej splátky, ktorá zahŕňa poisťné, spracovateľský poplatok a poisťné ako aj výšku splátky istiny úroku 142,55 eur, pri počte splátok 60, pri ročnej úrokovej sadzbe 22,18 % predstavuje RPMN podľa výpočtu súdu 28,70 % a nie 26,40 %, ako je to definované v dohodnutých podmienkach úveru v článku 2 zmluvy. Takáto RPMN je uvedená v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje podľa § 11 písm. b) zákona 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi iba rozdiel medzi sumou poskytnutých prostriedkov vo výške 4.809 eur a sumami, ktoré žalovaný zaplatil. V prevyšujúcej časti návrh ako bezdôvodný zamietol. Zároveň súd priznal žalobcovi úrok z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti III. a IV. výroku rozsudku, teda proti výroku rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a proti výroku o náhrade trov konania. Uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a rozhodnutie považuje za nesprávne, nespravodlivé, vydané v rozpore so zákonom. Je presvedčený

o správnosti výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko pre jej výpočet žalobca používa kvalifikovaný vzorec. Tento vzorec vychádza z prílohy č. 2 zákona 129/2010 Z.z.. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akého výpočtu dospel súd k tomuto záveru o nesprávnej výške ročnej percentuálnej miery nákladov, ani aké predpoklady a údaje vyplývajúce zo zmluvy použil pre svoj výpočet. Okresný súd Prešov svoje tvrdenia o nesprávnej výške RPMN opiera pravdepodobne o výpočet prostredníctvom internetovej kalkulačky, čo podľa žalobcu nemožno považovať za relevantný dôkaz. Internetové kalkulačky poskytujú výpočet len orientačne a môžu obsahovať chyby. Poukázal na to, že žalovaný v priebehu celého konania ani raz žiadnym účinným spôsobom nepoprel žalobcov nárok. Nesplnil si dôkaznú povinnosť, ani povinnosť tvrdení. Súd sa pri prejednávaní a rozhodovaní konkrétneho prípadu nemôže uchýľovať k zovšeobecňovaniu a paušalizovaniu určitých skutočností. Súd pri posudzovaní žalobcovho nároku nebral do úvahy tvrdenia uvádzané žalobcom a z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako sa s týmito skutočnosťami vyrovnal. V súvislosti s nesprávnosťou výroku vo veci samej žalobca namieta taktiež výrok okresného súdu o trovách konania. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu alebo aby ho zrušil.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Súd prvej inštancie uviedol aké údaje zbral do úvahy pri výpočte RPMN. Toto vyplýva z 20. odseku odôvodnenia rozsudku. Žalobca v podanom odvolaní nespochybnil vstupné údaje súdu prvej inštancie a ani počas konania pred súdom prvej inštancie neponúkol dôkazy o správnosti výpočtu RPMN napriek tomu, že súd prvej inštancie poukázal na nesprávny výpočet RPMN na pojednávaní a umožnil žalobcovi na toto posúdenie reagovať. Výpočet RPMN podľa vzorca uvedeného v zákone je zložitým výpočtom, súd je odkázaný na výpočet prostredníctvom výpočtovej techniky. Bolo úlohou žalobcu (potom ako správnosť spochybnil súd prvej inštancie) preukázať správnosť výpočtu RPMN, žalobca však správnosť výpočtu nepreukázal. Jeho odvolacie námietky teda neboli preukázané, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, vrátane vecne správneho výroku o náhrade trov konania.

5. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).